

MEDITATIE: Zal 't goed zijn, als Hij u zal onderzoeken? Job 13 : 9a.

Het jaar is bijna vervlogen. Morgenavond staan wij aan de grens van het oude en aan het begin van het nieuwe jaar. Op die grens stelt Job ons een vraag. In eerste instantie is die vraag gericht tot zijn vrienden, die vanuit hun levensbeschouwing Jobs lijden alleen weten te verklaren uit zijn heimelijke zonden. Daarom onderzoeken zij Job in ellenlange redevoeringen. Dit wordt deze lijder tenslotte al te bar en hij roept uit: 'Zal het goed zijn, als Hij u zal onderzoeken? Daarmede doorscheurt Job hun uitgedachte stelsels, waarin ze voor alles en nog wat een oplossing hebben en daagt ze voor de hoge Majesteit Gods. Juist voor de vierschaar Gods zullen hun overgeleverde stellingen als as blijken te zijn. Diezelfde vraag wordt ook ons gesteld. Zal 't wel zijn, wanneer God ons onderzoekt? Zal 't wel zijn, wanneer u, ik, aan dit Goddelijk examen onderworpen worden? Aan een menselijk onderzoek kunt u zich onttrekken. Voor een examen kunt u zich terugtrekken. Hier niet. Want voor dit onderzoek worden wij allen opgeroepen, de een wat vroeger — de ander wat later, maar wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus geopenbaard worden. Die oproep om te verschijnen komt meestal onverwacht, de dood komt als een dief in de nacht. Aan dit onderzoek hangt ons eeuwig wee of ons eeuwig wel. Is dit onderzoek gunstig, dan is het eeuwig leven; is dit onderzoek ongunstig, dan is de eeuwige pijn ons deel.

Wel nu lezer, bent u klaar voor dit onderzoek? Het gaat toch om de belangrijkste vraag in ons leven? Ontloop en ontduik die vraag toch niet! Het is toch roekeloos zo vervuld te zijn met de dingen van deze wereld en gedachteloos voort te leven, alsof er geen God is, die u zal opeisen en plaatsen voor Zijn rechterstoel? Zal het wel zijn als Hij in Zijn eeuwige Majesteit, Hij in Zijn allesdoordringende klaarheid, Hij in Zijn alwetendheid u persoonlijk gaat doorzoeken? Hem ontgaat niets! Hij kijkt dwars door u heen! Alles komt aan het licht. U meent, dat het met de dood uit is? U vergist u, want het is de mens gezet eenmaal te sterven en daarna het oordeel. U meent, dat u ieder het zijne gegeven hebt? Wat heeft u de Heere gegeven? Uw hart, uw lichaam en ziel? Welneen, dat alles hebt u Hem onthouden en u zult als rentmeester rekenschap geven! U gaat trouw ter kerk, u bidt en u leest Gods Woord en u geeft uw gaven en zegt: Zo is het goed. Maar u hebt het mis, want nu spreekt u uw zelf vrij. Uw oordeel over u zelf legt niet het minste gewicht in de schaal. onderzoekt en *Hij* bepaalt de uitslag! Een volmaakt God eist volmaakte deugden en werken! Bent u volmaakt?

Het onderzoek gaat verder. Onze zonden komen aan het licht. Hij stelt ze voor zich. Waar wij de zonde als een nietigheid waarden, daar ziet Hij de zonde in de ware gedaante: belediging, opstand, vijandschap, blindheid en onkunde. Sommigen beseffen dat en gaan zich ernstig voorbereiden. Zij duiken in een klooster, in het kerkenwerk, in de dogmatiek, in de werkheiligheid, in een wettische godsdienst, enz. Maar al waste u zich met veel zeep, zo blijft toch uw zonde voor Gods aangezicht geschreven staan.

Augustinus zeide eenmaal: Onze beste werken zijn in het licht van Gods deugden: blinkende zonden. Dus onze zonden maken scheiding tussen God en ons. Zullen wij dan nooit slagen? Uit onszelf niet en nooit. Wanneer God ons hier stelt onder het licht van Zijn eisen, dan vergaan wij door Zijn toorn en worden wij door Zijn grimmigheid verschrikt. Dan zakken wij voor dit examen als een baksteen. Slaagt dan niemand? Ja, een! Wie is dat? Jezus Christus, die als Borg en Plaatsbekleder aan dit Goddelijk onderzoek onderworpen werd en schuldig werd verklaard door God en mensen, door Jood en heiden. God heeft Hem gerequireerd en wat Hij niet geroofd had, moest Hij betalen. God heeft aan Hem bezocht de straf der zonde tot in de dood aan het kruis. God onderzocht Hem en zie Hij was enkel zonde, en tot zonde gemaakt. En God brandde tegen Hem in met de volle last van de toorn.

Want God moest worden verzoend, wilde een zondaar kunnen verzoend worden. Het was met Christus niet goed, toen God hem onderzocht. Maar zie de dood aan het kruis was het voorportaal van de verlossing, want bij de opstanding werd Hij van alle onderzoek ontslagen en stond Hij op als de Verheerlijkte, die het leven en de gerechtigheid had verworven. Zie Hem zo als de Middelaar, de Borg, de Plaatsbekleder! Voor wie? Voor mensen, die voor God gedaagd worden en moeten zeggen: Tekort, alles tekort! Mijn zonden, mijn zonden! Lezer is deze ontroerende werkelijkheid u ontdekt? Dan kunt u zich zelf niet vrijspreken en oordelen. Maar moet u zich zelf veroordelen onder de gerechtigheid Gods, tenzij, *tenzij* God Zelf ingrijpt! En als een wonder, die betalende Borg u wordt ontdekt, die in Zijn doorboorde handen en voeten Zijn plaatsvervanging u laat zien: 'Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood moest sterven!' Hier op aarde moest Hij op alle *valse* beschuldigingen zwijgen, opdat Hij nu, nu u moet zwijgen op *ware* beschuldigingen, zou kunnen spreken het woord van genade: 'Vader Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt'.

Voor die Christus moet ons oog geopend worden, opdat wij Hem met een waar geloof omhelzen en Zijn borgtocht ons geëigend zou worden door de Heilige Geest. Zoals Christus door de dood tot het leven kwam, zo leren wij in de nacht van onze verlorenheid Christus als onze Plaatsvervanger kennen. De scheiding tussen God en ons is en wordt alleen door Hem opgeheven. Waar u wellicht klaagt vanuit diepten van ellenden tot God over uw zonden, u beeft voor het gericht Gods — daar mag u ook op Oudjaar gepredikt worden: het Bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden! Houd op met uw pogingen tot reiniging van u zelf! Hier in deze Bloedfontein is reiniging en wassing van al uw zonden. Hoort de nodiging, ook op de Oudejaarsdag: 'Komt en laat ons samen richten, al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren ze rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol'.

Alleen in gemeenschap met Christus, starend op Hem als het Lam Gods is het antwoord op deze geweldige vraag: Ja, het is *we!* Want Gij o Heere hebt mijn zonden op Hem gelegd en ze geworpen achter Uw rug.

Kent u Hem als uw plaatsvervanger? Zo niet, haast u dan nog om uws levens wil! 'Die tot Hem komt, zal Hij geenszins uitwerpen!' Buiten Christus is geen leven. Leeft u ver van Hem, Die eenmaal tot u kwam? Ga dan in het nieuwe jaar niet in, tenzij u opnieuw met al uw schuld op Hem geworpen bent.

Uw uitgang en uw ingang zij in Hem, die gisteren en heden dezelfde is, en tot in eeuwigheid. Gode bevolen!

G. Boer, 30 december 1949